

LA LAIA I LA COMPANYIA DELS SEUS PARES

Aquesta història va passar en un parc aquàtic durant les vacances d'estiu a una nena que es deia Laia, una nena molt amable amb cabells rossos i arrissats. Durant les vacances, la Laia se sentia sola perquè els seus pares sempre estaven treballant.

Un dia, jugant a la piscina d'un parc aquàtic, mentre els seus pares estaven treballant amb l'ordinador...

—Mama, mama, vens a jugar amb mi?! — va dir la Laia.

—No, Laia, no puc! Estic treballant, millor en un altre moment. — va contestar la seva mare.

—Llavors li preguntaré al pare... — va pensar la Laia tota il·lusionada.

—Papa, papa, vens a jugar amb mi?! — va exclamar la Laia.

—Laia, no puc. Tinc molt treball. — li va contestar el pare.

— Ara amb qui jugo jo? — va dir la Laia tota trista.

En aquell moment, va veure un puntet brillant que saludava des del cel.

—Què és això? — es va preguntar estranyada la Laia.

Va sortir de la piscina i a poc a poc es va anar apropant fins que es va donar compte que aquell petit puntet li feia un gest de què anés cap allà. La Laia es va estranyar perquè no sabia ni qui era, ni com podria anar.

Tot seguit, aquell petit puntet li va llançar una pedreta molt bonica, que semblava màgica.

—Què és aquesta pedreta que ha caigut del cel?— es va estranyar la Laia.

El puntet li va fer un senyal perquè es mengés la pedreta. La Laia sense pensar-s'ho dues vegades, se la va menjar i es va començar a elevar. Es va anar elevat cada vegada més i més fins que va arribar al núvol on estava el puntet. Va resultar que era una fada, anava vestida de color rosa amb un munt de purpurina i semblava molt simpàtica.

—Hola! — Li va dir la fada — Perdó, no m'he presentat em dic Purpurineta, i tu, com et dius?

—Em dic Laia! — va exclamar la Laia tota il·lusionada.

—Què et passa alguna cosa? Estàs una mica trista... — li va dir la fada.

—Sí, els meus pares sempre estan treballant, i jo, estic sola. — va contestar la Laia.

— Jo et puc ajudar, a veure què faré, què faré... Ja ho sé! Et regalaré un gos! — va dir la fada.

— D'acord, a veure si funciona. — va dir la Laia.

La Laia va baixar al parc aquàtic i va veure que els seus pares li tenien una sorpresa preparada. Ella es va apropar amb molta il·lusió.

—Laia tenim una sorpresa per a tu! — van dir els seus pares a la vegada.

—A veure, què serà... — va dir mentre obria el regal — És un gos! M'encanta! — va exclamar la Laia.

La Laia va estar una estona jugant amb el seu gos, però això no era el que la Laia volia. Així que va anar a parlar un altra vegada amb la fada.

—Ha funcionat?— li va preguntar la fada.

—No!— li va contestar la Laia.

—Doncs llavors que puc fer... Ja ho sé! Et recitaré un encanteri perquè quan els teus pares es posin a treballar tinguin un imant i no es puguin separar de tu. — va dir la fada.

—És perfecte! — va exclamar la Laia.

Llavors des d'aquell dia, els pares de la Laia i ella sempre van estar junts. Van aprendre que sempre hem de passar temps amb els éssers estimats. Conte contat, conte acabat!